

[Handelsministeren.]

stemt —, kan komme til at lovgive specielt om Andelsorganisationerne. Jeg vil anse det for rimeligt — jeg har sagt det før, jeg tror det var under Aktieselskabslovens Behandling i Fjor —, at man faar vedtaget visse Lovregler for Andelsorganisationerne; Men paa den anden Side er det jo klart, at saadanne Lovregler først kan blive vedtaget, naar de paagældende Andelsorganisationer selv ønsker det og vil gaa med i Arbejdet for at faa Lovreglerne udformet.

Ændringsforslag Nr. 15 til § 11 har Venstre ikke kunnet tiltræde. Dette Ændringsforslag foreskriver, at Andelsforeningerne for Udstedelsen af det i Paragraffen nævnte Legitimationsbevis for Fremtidea skal erlægge en Afgift af 40 Kr., altsaa den samme Afgift, som forretningsdrivende skal erlægge for deres Næringsbevis. Jeg synes, Forslaget er rimeligt. Det, der er Tale om, er, at man indfører et Legitimationsbevis, fordi man vil have Virksomhederne registreret, og hvorfor skal Andelsvirksomheder, som bliver registreret, ikke betale den samme Registreringsafgift, som den almindelige næringsdrivende skal betale? Man vil dog ikke opretholde den Paastand, at den Betaling for Næringsbevis, som den almindelige næringsdrivende erlægges, er en Skat. Det er en Betaling, han erlægges for at blive registreret og faa sit Næringsbevis, og denne Betaling skal ikke erlægges aarligt, men kun een Gang for alle. Hvis han vil have et Duplikateksemplar, betaler han et mindre Ekstrabeløb. Det forekommer mig ikke, at der kan indvendes noget imod, at det paalægges Andelsforeningerne at erlægge den samme Betaling for det Legitimationsbevis, de skal have, som de almindelige næringsdrivende betaler for deres Næringsbevis.

Ændringsforslag Nr. 16 til § 12 gaar ud paa, at § 12 affattes saaledes:

„Spørgsmaalet om offentlige Institutioners Næringsvirksomhed berøres ikke af denne Lov.“

Om § 12 og om det, der her foreslaas sat i Stedet, er der allerede sagt en hel Del, og jeg skal ikke sige meget derom. Jeg finder ingen Anledning til nærmere at uddybe det Spørgsmaal, der her foreligger. Statens Næringsret er jo en Lovgivningssag og en Bevillingssag, saa om den kan der fornøftigvis ikke

være Anledning til at føre nogen langvarig Diskussion her, og Kommunernes Næringsret maa ses og bedømmes i Belysning af kommunale Love. I disse afgrænses Kommunernes Styrelse, og i disse findes Reglerne for det statslige Tilsyn med Kommunernes Administration, og mere har jeg ikke at sige om den Ting.

Jeg synes heller ikke, at Venstre kan faa nogen stor Fornøjelse af at drille de Konservative med, at de er enedes med os om at give Paragraffen den Udformning, der her er Tale om; thi jeg røber saamænd ingen Hemmelighed ved at sige, at dersom vi var kommet paa Talefod med de gæve og gode Venstremænd i Udvalget, saa vilde de slet ikke — det tør jeg nok antyde — have opretholdt deres Ændringsforslag til § 12 om, at sidste Stykke skal udgaa, og hvorfor saa saa indigneret over de Konservative? De vilde saamænd godt have givet os hele § 12, naar dei øvrigt kunde have faaet deres Smaaønsker opfyldt. Det kan altsaa ikke være noget stort Principspørgsmaal for Venstre, som her er paa Tale.

Jeg maa naturligvis fraraade Venstres Ændringsforslag, der er at betragte som et fuldkomment Attentat paa § 12. Det ved Venstre jo meget vel, at hverken en socialdemokratisk Regering eller overhovedet nogen Regering vilde inclade sig paa at modtage dette Ændringsforslag til § 12.

Ændringsforslagene Nr. 18, 19 og 20 til § 13 maa jeg ligeledes fraraade, men da de er af saare ringe Betydning, skal jeg ikke komme ind paa at omtale dem.

Der er ikke Enighed om Ændringsforslag Nr. 29 til § 26, og der er navnlig ikke Enighed om Ændringsforslag Nr. 30 til § 29. Venstre har ikke tiltraadt det af Ministeren og Flertallet stillede Ændringsforslag til § 29. Venstre har stillet et Ændringsforslag, Nr. 31 til § 29. Jeg maa sige, at det Ændringsforslag, som jeg har stillet, og som jeg er enedes med Udvalgsflertallet om, er det rigtige, alle Forhold tagne i Betragtning. Der staar i det væsentlige i det Ændringsforslag, jeg har stillet, det, som staar i Stykke 3 i Ændringsforslag Nr. 31, som Venstre har stillet. Forskellen er i Virkeligheden den, at efter Ændringsforslag Nr. 30 er det Ministeren, der giver Dispensationerne, hvorimod Ændringsforslag Nr. 31 fastslaar